

**Ý nghĩa của cuộc tuyển cử ở Đài Loan:
Thuyết "dân chủ là xa xỉ phẩm" hết giá trị
Tôn Thất Thiện**

Cuộc tuyển cử Tổng Thống ở Đài Loan và sự đắc cử lớn của Ông Lee Teng Hui ngày 23 tháng 3 vừa qua là một sự kiện lớn trong lịch sử Á châu và trong lịch sử tranh đấu cho dân chủ trên toàn thế giới.

Ông Lee Teng Hui, và nói chung, chính quyền cũng như các giới khác ở Đài Loan, đã chấp nhận áp dụng một cách thành thực một cuộc tuyển cử hết sức nghiêm chỉnh, theo đúng tiêu chuẩn của những cuộc tuyển cử mà ta hằng được mục kích ở những quốc gia có truyền thống dân chủ lâu dài ở Tây Phương. Không ai chối cãi được rằng cuộc tuyển cử đó đã xảy ra trong những điều kiện ngoạn mục về phương diện dân chủ. Và kết quả của nó hoàn toàn không bị một ai, đặc biệt là các ứng cử viên thất cử, tố cáo, tranh cãi, phàn nàn, chỉ trích. Không có xảy ra một trường hợp nào gian lận.

Ông Lee Teng Hui đã đắc cử với tỷ lệ 54 %, một tỷ lệ được coi là rất cao, có ký giả Mỹ gọi sự kiện đó là "stunning" (làm cho ta kinh ngạc), trong một cuộc tuyển cử thực sự dân chủ. Mà cũng đáng kinh ngạc thật nếu ta nhớ rằng ở Tây phương, ứng cử viên nào mà được 40-45 % số phiếu trong một cuộc tuyển cử là ngon lành lắm rồi. Còn so với những cuộc "tuyển cử" ở các nước Á Châu, đặc biệt là các nước cộng sản hay độc tài -- Trung Cộng, Việt Cộng, Hàn Cộng, Nam Dương, Singapore .... -- thì đều đáng làm cho ta kinh ngạc là ứng cử viên đối lập hoàn toàn không bị chèn ép. Ba ứng cử viên thất cử đã được xử dụng quyền ứng cử của mình một cách toàn vẹn, không phải qua sự chọn lọc của một tổ chức bù nhìn nào của chính quyền (như "Mặt Trận Đoàn Kết Dân Tộc" của ĐCSVN), không bị nhân viên chính quyền cản trở, ngăn trở, hay đe dọa gì cả, và họ cũng thu được số phiếu khá lớn -- 21 %, 15 % và 10 % --.

Đài Loan dân chủ hơn Lục Địa cộng sản về kinh tế lẫn chính trị

Đều đáng ghi nhất là cuộc tuyển cử này đã xảy ra ở một quốc gia Á Châu; hơn nữa, ở một quốc gia mà phần lớn lãnh thổ đang bị cộng sản thống trị, và trên phần lãnh thổ nằm dưới quyền thống trị của cộng sản này chế độ dân chủ bị chà đạp trắng trợn. Tiếng "Thiên An Môn" thường xuyên nhắc nhở dân chúng Trung Hoa và toàn thế giới rằng hơn một tỷ người đang quần quai chờ mong được hưởng sự áp ấm của dân chủ như 21 triệu người dân Đài Loan.

Không những dân chủ tự do, mà một đời sống ấm no hơn, vì không những về chính trị mà cả về kinh tế, và nhất là về kinh tế, chế độ dân chủ Đài Loan cũng hơn xa chế độ cộng sản cộng Trung Quốc Lục Địa nhiều. Lợi tức trung bình của một người dân Đài Loan hiện nay hơn 13.000 đô la, so với 400-500 đô la của dân Lục Địa. Đài Loan cũng là quốc gia đứng hàng thứ nhì, sau Nhật Bản, về dự trữ ngoại tệ (trên 80 tỷ đô la). Và kinh tế Đài Loan là một nền kinh tế tự do và phát triển rất mạnh. Về ngoại thương Đài Loan, với một diện tích 36.000 km² và một dân số 21 triệu, nay chiếm

một địa vị rất quan trọng, đứng hàng thứ 19 trong số hơn 160 quốc gia trên toàn thế giới.

So sánh về mọi phương diện, chế độ Trung Hoa Đài Loan dân chủ vượt xa chế độ Trung Hoa Lục Địa cộng sản nhiều. Những quan sát viên bình luận về lý do tại sao chính quyền cộng sản Bắc Kinh lại huy động không quân, hải quân, hỏa tiễn, xe tăng, thiết giáp, binh đội hung hăng đe dọa uy hiếp Đài Loan như trong mấy tuần qua, cho rằng đám cộng sản cầm quyền ở Bắc Kinh đã hoảng hốt thấy 21 triệu người Trung Quốc ở Đài Loan được tham gia một cuộc tuyển cử tự do dân chủ trong khi ở Lục Địa họ bị chế độ độc tài kèm kẹp và tước mất quyền căn bản của công dân, là quyền tự do ứng cử và tự do lựa chọn đại diện của mình trong một cuộc bầu phiếu ngay thẳng. Đám cầm quyền cộng sản Bắc Kinh muốn cuộc tuyển cử đó không thành, và nếu có, sẽ vô giá trị vì nó không đem lại kết quả mong muốn, nghĩa là sự đắc cử của một ứng cử viên trong một cuộc tuyển cử mà ai cũng công nhận là dân chủ và nghiêm túc, hoàn toàn không có ma giáo gian lận, thêm nữa, một ứng cử viên không được họ chấp nhận hay ưa thích, mà lại còn tỏ vẻ bướng bỉnh, bất chấp họ.

Đài Loan chứng minh Dân chủ không phải là "xa xỉ phẩm"

Đám cộng sản cầm quyền ở Bắc Kinh đã thất bại nặng nề trong chiến dịch uy hiếp đe dọa Đài Loan. Ký giả ngoại quốc quan sát cuộc dương uy diễn vũ của Bắc Kinh dùng danh từ "backfire" để mô tả sự thất bại đó. "Backfire" áp dụng cho trường hợp mình dương súng bắn ai mà, thay vì súng nổ đạn bay đến trúng người mình nhắm, nó lại bay ngược lại trúng ngay mình ! Danh từ này rất thích hợp, vì từ nay, sau vụ dương oai diễn vũ bất thành, và cuộc tuyển cử hoàn toàn dân chủ ở Đài Loan được mọi người trong nước cũng như ngoài nước công nhận là đứng đắn, dư luận ngoài nước và nhất là trong nước lại chú tâm vào tình trạng bất dân chủ ở Trung Quốc Lục Địa, và so sánh với Trung Quốc Đài Loan, và kết luận: nếu Đài Loan làm được thì Lục Địa cũng phải làm được chớ ! Cũng là người Trung Quốc hết mà !

Ý nghĩ trên đây gây vấn đề không những cho lãnh đạo cộng sản Bắc Kinh, mà cho tất cả lãnh đạo Á Đông, trong đó lãnh đạo Hà Nội hăng nhứt, đã theo huà ông Lee Kwang Yew, lãnh đạo danh tiếng của Singapore, lập luận rằng dân chủ là một quan niệm Tây Phương không thích hợp với Á Đông. Theo quan niệm này "dân Á Đông không cần dân chủ và không muốn dân chủ; họ chỉ cần phát triển kinh tế và chỉ muốn phát triển kinh tế; dân chủ là "một xa xỉ phẩm" nhập cảng từ Tây phương làm trở ngại phát triển kinh tế, nên họ không muốn cái món hàng tai hại này".

Đối đầu với lập luận trên đây ngày nay ai cũng có thể đáp lại với một lập luận rất giản dị và không thể bài bác được. Đó là: "Người Đài Loan cũng là người Á Đông. Họ đã tỏ ra rất ham thích dân chủ. Họ đã thực hiện dân chủ, và rất thích thú hãnh diện về điều này. Đồng thời kinh tế họ lại phát triển một cách rất ngoạn mục".

Lập luận trên đây không phản bác được vì nó đã được dữ kiện lịch sử chứng minh một cách hết sức rõ ràng.

Bây giờ lý thuyết gia Hà Nội tính sao?

Nhìn gần hơn, đám cầm quyền cộng sản Hà Nội, và nhất là đám "lý thuyết gia" mấy lúc nay ca hát bài "phát triển kinh tế cần ổn định chính trị, mà dân chủ làm mất ổn định chính trị, nên không thể chấp nhận dân chủ được" lúc này ăn nói sao đây cho "hợp tình hợp lý"? "Tình" đây là tình hình, và "lý" đây là lý lẽ. Về "tình" thì dữ kiện tuyển cử Tổng Thống Đài Loan đã xảy ra một cách nghiêm túc dân chủ không ai phủ nhận được. Ngay cả đám cộng sản cầm quyền Bắc Kinh cũng im hơi lặng tiếng không dám lăng mạ Ông Lee Teng Hui nữa vì ông là Tổng Thống được bầu bằng hoàng và nay ở cương vị chính thống. Về "lý" thì dân Việt, có ít học mấy đi nữa, khi dùng máy transistor nghe các đài phát thanh ngoại quốc thông báo tin tức đầy đủ về cuộc tuyển cử nói trên ít nhất cũng dùng lý để suy ra lẽ là dân Đài Loan đã được xử dụng quyền ứng cử, bầu cử tự do, và trong cuộc bầu cử này không có gian lận, và như vậy mới thật sự dân chủ.

Từ chuyện người nghĩ đến chuyện mình. Họ cũng sẽ tự hỏi, rồi sẽ hỏi đám cầm quyền Hà Nội: "Tại sao dân khác được hưởng quyền dân chủ mà chúng tôi không được hưởng? Các ông nói dân chủ có hại cho phát triển kinh tế. Nhưng trường hợp Đài Loan chứng minh rõ ràng rằng điều mấy ông nói không đúng! Thế bây giờ tính sao cho phải chứ? Tiếp tục mãi như mấy lâu nay sao được!"

Những ý nghĩ trên đây là những ý nghĩ sẽ ám ảnh dân Việt trong những ngày, những tháng tới đây, và những câu hỏi trên đây là những câu hỏi mà những người cộng sản còn ít nhiều lương tri và trí tuệ sẽ phải đặt, hay ít nhất sẽ phải tự đặt cho mình nhân dịp Đại hội VIII của Đảng năm nay.

Dù sao, có hai điều mà, từ nay, không ai phủ nhận được nữa. Một là: luận thuyết "Dân chủ là xa xỉ phẩm đối với dân Á Đông" không còn giá trị nữa. Và hai là luận thuyết: "phát triển kinh tế đòi hỏi phải hy sinh tự do chính trị" hoàn toàn không đúng. Cả hai luận thuyết đó đều bị thực tại tuyển cử dân chủ tự do ở Đài Loan vừa rồi làm cho mất hết cơ sở. Chỉ có những kẻ ngoan cố tột cùng và trí thức hạng năm bơ ten mới phủ nhận hai điều này.

1820 chữ

Ottawa, 25 tháng 3, 1996